

Łuszczyca

Łuszczyca jest uznawana za jedną z najczęstszych chorób skóry. Ma charakter przewlekły, a do jej typowych objawów należą zmiany skórne. Bywa niestety uciążliwa dla chorujących na nią ludzi, głównie z powodu swędzenia miejsc zapalnych i ich nieestetycznego wyglądu. Uważa się, że choroba ta ma podłoże genetyczne. Dzieci rodziców chorych na łuszczycę zapadają na nią 7 razy częściej niż dzieci rodziców zdrowych.

Wystąpienie objawów i przebieg łuszczycy może zależeć od wielu czynników niegenetycznych, takich jak: podrażnienia mechaniczne i chemiczne, stresy, infekcje, stosowanie niektórych leków.

Objawami charakterystycznymi dla klasycznej odmiany łuszczycy pospolitej są:

- zmiany umiejscowione tylko w fałdach skóry (np. pachy, pachwiny), często mają wilgotną i sączącą powierzchnię;
krostkową. Jest to jedna z najcięższych odmian, wykwity przybierają tu postać jałowych (nie wywołanych przez bakterie) krostek, towarzyszy im gorączka i zły stan ogólny.
- zmiany krostkowe
ograniczone w okolicach dłoni i stóp, odmiana ta ma często przebieg przewlekły i nawrotowy, ale nie jest
niebezpieczna dla życia

Przebieg łuszczycy bywa różny. U niektórych chorych wielokrotnie pojawiają się liczne, rozsiane grudki (tzw. wysiewy) na skórze całego ciała. Inni mają miejscowe ogniska plackowate tylko na łokciach i skórze głowy. W przypadku łuszczycy pospolitej leczy się farmakologicznie (zewnętrznie i wewnętrznie) jej objawy, ponieważ nie są znane przyczyny choroby. Pomocne okazują się również maści zawierające sterydy.

Należy pamiętać, że w przypadku zauważenia pierwszych objawów sugerujących łuszczycę, warto jak najszybciej skonsultować się z lekarzem dermatologiem. Wczesna diagnoza lekarska stwarza szansę osiągnięcia lepszych i szybszych efektów w leczeniu zmian łuszczycowych.

Dodatkowo warto mieć na względzie, że prawidłowa pielęgnacja skóry zapobiega nawrotom choroby. Dlatego do jej codziennego zmywania i nawilżania należy używać preparatów łagodnych i nie powodujących podrażnień, nie wolno zdrapywać łusek, szczotkować skóry głowy, usuwać zrogowaciałych części pod paznokciowych, powinno się unikać kontaktu z detergentami, różnego rodzaju chemikaliami i kosmetykami, wszelkie ogniska zakażenia (próchnica, zapalenie migdałków, infekcje dróg oddechowych, zapalne schorzenia ginekologiczne) mogą być przyczyną częstych i obfitych wysiewów choroby.

Należy więc systematycznie wykonywać badania lekarskie (przynajmniej raz na pół roku - stomatologiczne, raz w roku u kobiet - ginekologiczne).

Także środki konserwujące, stresy i alkohol mogą też wywołać wykwity łuszczycowe. Ważną rolę w przebiegu choroby odgrywa uregulowany tryb życia. Wszystkich chorych na łuszczycę warto uspokoić, że nie jest to choroba zakaźna i nie można nią zarazić innych osób, zwłaszcza najbliższych.

[Zespół redakcyjny CMP](#)